

Global Times: Hrr na Čínu!

- CZ24 News | 9. dubna 2022

Generální tajemník NATO Jens Stoltenberg na nedávné tiskové konferenci před zasedáním ministrů zahraničí NATO, strašil „čínskou hrozbou“. Řekl, že čínská „donucovací politika na globální scéně... představuje systémovou výzvu“ pro bezpečnost a demokracie NATO. Proto příští Strategická koncepce NATO „poprvé... vezme v úvahu rostoucí vliv Číny“ a aliance bude usilovat o posílení spolupráce s „asijsko-pacifickými partnery“.

Stoltenbergovy poznámky odhalily strategický záměr USA. Po předložení indicko-pacifické strategie začaly USA pociťovat svou neschopnost, zejména to, že síla jejich spojenců v regionu západního Pacifiku nestačí k podpoře jejich ambicí. Potřebuje více rukou, nebo jinými slovy válečníků. Z tohoto důvodu USA doufají, že zatáhnou celé NATO do jejich indicko-pacifického uspořádání.

NATO, neustálým vytvářením nepřátel tím, že označuje jiné země za nebezpečné, se snaží posílit jednotu, aby se lépe koordinovalo s americkou vojenskou strategií.

Wei Dongxu, vojenský expert z Pekingu, se však domnívá, že ne všichni členové NATO budou slepě následovat USA. Washington se snaží ze svého rivala udělat společného protivníka NATO, ale obracet se vojensky proti Číně je zjevně proti zájmům některých členů NATO, kteří mají s Čínou úzké vztahy.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

“NATO je již hluboce rozděleno. Dělat si nepřátele venku vytvoří jen prchavou iluzi jednoty a je nepravděpodobné, že by překlenulo rozdíly mezi jeho členy. Například dohoda AUKUS mezi USA, Velkou Británií a Austrálií způsobila, že některé evropské země nedůvěřovaly americké armádě.” strategie a strategické návrhy,” řekl Wei.

Čína by podle Weie měla na jedné straně posílit spolupráci se sousedními zeměmi a na straně druhé zvýšit vlastní národní obranu a vojenské kapacity. Čína musí mít schopnost, sebedůvěru a odhodlání reagovat na jakoukoli vnější provokaci nebo vměšování, zejména ty, jejichž cílem je porušovat základní zájmy Číny. Neustále rostoucí tlak na Čínu se stal základní čínskou politikou USA. Čína musí být připravena unést tlak a vytvořit další nástroje k prolomení tlaku USA.

“USA opakovaně připravily na Čínu strategické pastě. Čína se ale bude držet svého vlastního tempa, než aby tančila podle Washingtonovy melodie,” poznamenal Wei. Čína přijme odpovídající preventivní a protipatření podle stupně poškození způsobeného vojenskými akcemi USA a NATO v indo-pacifickém regionu.

Na začátku 90. let USA slíbily, že NATO se nepohne ani o palec na východ. Jako iniciátor ukrajinské krize se však NATO pod vedením USA od roku 1999 pětkrát rozšířilo na východ. Tato expanze je

považována za jeden spouštěč pokračujících konfliktů mezi Ruskem a Ukrajinou. Ve skutečnosti USA a NATO opakovaně porušují takzvaný mezinárodní řád založený na pravidlech. Wei se domnívá, že Čína by se měla více snažit sprátně se se zeměmi jihovýchodní Asie prostřednictvím nějakého mechanismu regionální spolupráce a více je upozornit na nebezpečí vojenské přítomnosti USA a jejich spojenců v regionu.

* * *

Komentář Jana Vítka

Peking na rozcestí

Výše uvedený článek, uveřejněný 6. dubna 2022 v deníku Global Times pod, titulkem „[NATO turns out to be US tool in its Indo-Pacific layout](#)“, odkud jej přebíráme téměř doslovně, vyjadřuje názory a stanoviska vlády Čínské lidové republiky.

Vstup NATO na asijské dějiště by v konečné analýze mohl vést k první globální válce čtyř světadílů. V nedaleké budoucnosti proti Číně může stát nejen Severní Amerika a Evropa, ale také Austrálie a převážná část Asie, včetně Indie, Japonska, Filipín, Indonésie a Pákistánu, o Jižní Koreji a Tchaj-wanu nemluvě. Koho jsem opomněl, ať mi promine.

Hlavním předpokladem je, že prezident Putin utrpí na Ukrajině Pyrrhovo vítězství a bude nahrazen jedním z „Atlantistů“ z dnešní páté kolony v Rusku.

Z dosažitelných dokumentů a informací čínské vedení má stručně řečeno následující rozporuplné názory na současnou situaci a její další možný vývoj.

1. Čínu nelze vázat na Putina a je potřeba ji co nejdříve odříznout. V tom smyslu, že eskalace konfliktu mezi Ruskem a Západem pomáhá odvrátit pozornost USA od Číny, by se Čína měla radovat s Putinem a dokonce ho podporovat, ale pouze pokud Rusko nepadne. Být na jedné lodi s Putinem, jestliže ztratí moc, bude mít dlouhodobý škodlivý dopad na Čínu. Když se Putinovi nepodaří zajistit vítězství, zákon mezinárodní politiky říká, že neexistují „žádní věční spojenci ani věční nepřátelé“, ale „naše zájmy jsou věčné a trvalé.“

2. Jakmile Putin padne, USA již nebudou čelit dvěma nebezpečným konkurentům, ale budou muset uzavřít do strategické kontroly pouze Čínu. Evropa se dále odřízne od Číny; Japonsko se stane protičínským předvojem; Jižní Korea dále připadne USA; Tchaj-wan se připojí k protičínskému chóru a zbytek světa si bude muset vybrat strany podle státní mentality. Čína bude nejen vojensky obklíčena USA, NATO, QUAD a AUKUS, ale bude také napadena takzvanými západními hodnotami a systémy.

Peking je na rozcestí. Nikdo nemůže předvídat, kterým směrem se vydá. Ze zkušenosti víme, že politici před rozcestníky přepadne nerozhodnost a rozkolísanost. Udělají sun vlevo, krůček vpřed, honem zpět a sun vpravo. Tančí čtverylku, zatímco okénko příležitosti jednat se zavírá. Na poslední chvíli pak udělají něco málo a pozdě. To by bylo to nejhorší pro Čínu i pro nás.

Žijeme v zajímavé době ve smyslu staré čínské kletby. Často si připomínám onu znepokojivou větu od Alexise de Tocqueville: „Vracím se věk od věků až do nejvzdálenějšího starověku, ale nenacházím žádnou paralelu k tomu, co se odehrává před mýma očima. Jak minulost přestala vrhat své světlo na budoucnost, lidská mysl bloudí v temnotě.“

komentár: Jan Vitek

[ZDROJ](#)